

Ieri, a avut loc în Capitală o consfătuire a antrenorilor de categoriile A, B și C, organizată sub egida F. R. Fotbal. Au fost prezentate și discutate o serie de materiale privind noutățile din fotbalul mondial. În fotografie, o imagine din timpul consfătuirii

Foto: V. Bageac

CATEGORIA C

Programul returului seriei Nord

ETAPA A XIV-a 26 MARTIE

Soda Ocna Mureș—Medicina Cluj
Faianța Sighișoara—Minerul Bihor
Arieșul Turda—Sătmăreana
Chimica Tîrnăveni—A. S. Aiud
Recolta Carei—Metalul Copșa Mică
Minerul B. Sprie—Voința Reghin
Steaua roșie Salonta—Olimpia Oradea

ETAPA A XV-a, 2 APRILIE

Voința Reghin—Chimica Tîrnăveni
Metalul Copșa Mică—Soda Oc. Mureș
Medicina Cluj—Faianța Sighișoara
Olimpia Oradea—Minerul B. Sprie
A.S. Aiud—Arieșul Turda
Minerul Bihor—Steaua r. Salonta
Sătmăreana—Recolta Carei

ETAPA A XVI-a, 9 APRILIE

Faianța Sighișoara—Metalul C. Mică
Medicina Cluj—Voința Reghin
Olimpia Oradea—Minerul Bihor
Recolta Carei—Arieșul Turda
Sătmăreana—Minerul Baia Sprie
Soda Ocna Mureș—A.S. Aiud
Chim. Tîrnăv.—Steaua roșie Salonta

ETAPA A XVII-a, 16 APRILIE

A.S. Aiud—Recolta Carei
Chimica Tîrnăveni—Minerul Bihor
Steaua r. Salonta—Soda Oc. Mureș
Voința Reghin—Sătmăreana
Arieșul Turda—Medicina Cluj
Metalul Copșa Mică—Olimpia Oradea
Minerul B. Sprie—Faianța Sighiș.

ETAPA A XVIII-a, 23 APRILIE

Steaua roșie Salonta—Sătmăreana
Metalul Copșa Mică—Voința Reghin
Olimpia Oradea—Medicina Cluj
Faianța Sighișoara—Arieșul Turda
Recolta Carei—Soda Ocna Mureș
Minerul B. Sprie—Chimica Tîrnăv.
A.S. Aiud—Minerul Bihor

ETAPA A XIX-a, 30 APRILIE

Minerul Bihor—Minerul Baia Sprie
Soda Ocna Mureș—Arieșul Turda
Chimica Tîrnăveni—Metalul C. Mică
Recolta Carei — Steaua r. Salonta
Sătmăreana—Faianța Sighișoara
Medicina Cluj—A. S. Aiud
Voința Reghin—Olimpia Oradea

ETAPA A XX-a, 7 MAI

Olimpia Oradea—Chimica Tîrnăveni
A. S. Aiud—Voința Reghin
Medicina Cluj—Minerul Bihor
Faianța Sighișoara—Soda Oc. Mureș
Minerul B. Sprie—Recolta Carei
Metalul C. Mică—Sătmăreana
Arieșul Turda— Steaua roșie Salonta

ETAPA A XXI-a, 14 MAI

Steaua roșie Salonta—Met. C. Mică
Recolta Carei—Minerul Bihor
A. S. Aiud—Olimpia Oradea
Chimica Tîrnăveni—Arieșul Turda
Voința Reghin— Faianța Sighișoara
Soda Oc. Mureș—Min. Baia Sprie
Sătmăreana—Medicina Cluj

ETAPA A XXII-a, 21 MAI

Medicina Cluj—Recolta Carei
Olimpia Oradea—Faianța Sighișoara
Minerul B. Sprie—Steaua r. Salonta
Chimica Tîrnăveni—Soda Oc. Mureș
Minerul Bihor—Voința Reghin
Sătmăreana—A. S. Aiud
Arieșul Turda—Metalul Copșa Mică

ETAPA A XXIII-a, 28 MAI

Arieșul Turda—Minerul Baia Sprie
Minerul Bihor—Sătmăreana
Faianța Sighișoara—Chimica Tîrnăv.
Steaua roșie Salonta—A.S. Aiud
Recolta Carei—Voința Reghin
Metalul C. Mică—Medicina Cluj
Soda Ocna Mureș—Olimpia Oradea

ETAPA A XXIV-a, 4 IUNIE

Soda Ocna Mureș—Minerul Bihor
Chimica Tîrnăveni—Recolta Carei
Minerul Baia Sprie—Met. C. Mică
Voința Reghin—Arieșul Turda
A. S. Aiud—Faianța Sighișoara
Sătmăreana—Olimpia Oradea
Steaua roșie Salonta—Medicina Cluj

ETAPA A XXV-a, 11 IUNIE

Faianța Sighișoara—St. roșie Salonta
Medicina Cluj—Minerul B. Sprie
Olimpia Oradea—Recolta Carei
Sătmăreana—Chimica Tîrnăveni
Minerul Bihor—Arieșul Turda
A.S. Aiud—Metalul Copșa Mică
Voința Reghin—Soda Ocna Mureș

ETAPA A XXVI-a, 18 IUNIE

Chimica Tîrnăveni—Medicina Cluj
Arieșul Turda—Olimpia Oradea
Soda Ocna Mureș—Sătmăreana
Minerul Baia Sprie—A.S. Aiud
Steaua roșie Salonta—Voința Reghin
Recolta Carei—Faianța Sighișoara
Metalul C. Mică—Minerul Bihor

OBSESIA SISTEMULUI... (I)

1966 a fost un an fotbalistic deosebit de bogat în competiții interne și internaționale: campionatul mondial, meciurile echipei noastre reprezentative sau ale formațiilor de club în compania unor adversari valoroși; în sfîrșit, jocuri ca Anglia – Cehoslovacia, Ungaria – Austria, U.R.S.S. – Italia, Real Madrid – Penarol, Inter – Torpedo, Inter – Vasas le-am putut urmări pe micul ecran, asistînd la spectacole de neuitat. Profităm de scurtul răgaz pe care-l mai avem pînă la reluarea competițiilor oficiale, pentru a pune puțină ordine în „biblioteca gîndurilor", mai ales că 1966 s-a dovedit a fi la fel de bogat și în concluzii. Nu putem uita că, înaintea campionatului mondial din Anglia se vorbea de sistemele în care vor juca echipele, de tacticile care au fost pregătite. Unii din cronicari au afirmat că acest C.M. a fost întortocheat, fără claritate, alții că n-au putut descifra un sistem de la cap la cap, declarîndu-se astfel nemulțumiți. Au mai fost voci care au pomenit de extinderea „betonului", în timp ce altele au proslăvit „linia"...

În fond, ce s-a petrecut în Anglia pentru viitoarele destine ale fotbalului? Acum, cînd liniștea dulce a iernii ne îmbie la meditație și ne clarifică evenimentele, putem vedea mai limpede sensul acestui C.M. și perspectiva lui în anii care vor urma.

Mă gîndesc la afirmația unui spectator francez, cu care discutam după finală, despre valoarea meciurilor vizionate:

„Nu a fost mare lucru de văzut. Aceleași sisteme plicticoase". Obișnuit a judeca fotbalul după sisteme, acest spectator venise cu gîndul să vadă un nou sistem, pe care să-l comenteze la întoarcerea acasă, cu prietenii săi. Ar fi fost un bun subiect pentru încă 4 ani. Să nu uităm că după splendida comportare a Braziliei în Suedia în 1958, presa și mulți specialiști au vorbit de „4—2—4" ca de un lucru izbăvitor. Este drept că atunci se realizase detronarea sistemului „W M", cu careul lui magic, prin care treceau toate acțiunile echipei. Puțini au văzut însă că brazilienii se descătușaseră de sistemul rigid și zburdau liberi cu gîndul doar la joc. Puțini văzuseră că succesul organizării jocului a fost asigurat de Didi, Zitto și Zagallo, și că nu sistemul singur fusese cheia victoriei, ci echilibrul tactic al jucătorilor, pe fondul unei tehnici desăvîrșite și al unei bune pregătiri fizice și morale.

Dar, cum este mai ușor să recomanzi „forma", majoritatea cronicarilor au prezentat sistemul brazilian ca unicul mijloc de a scăpa de... sărăcie. Și iată-ne în plină erezie a sistemului. Cine nu juca 4—2—4 era aspru judecat și... condamnat. Cine îl ignora era blasfemiat. Treptat, sub aceste influențe, antrenorii au preluat formula aritmetică „magică" și i-au silit pe jucători să intre ca niște școlari cuminți în legalitate. Bilanțul l-am văzut în 1962, în Chile. El a fost apreciat de specialiști ca falimentul fotbalului. Erezia sistemului, impus cu forța și marilor jucători, distrusese gustul pentru fotbal de creație, ducînd la ascultare oarbă, pasivă. Și ea a favorizat, pe nesimțite, o altă erezie, ca un lanț al slăbiciunilor: „defensivitatea". Sub pretextul că numai sistemul de joc asigură succesul, s-a pus la punct modul de așezare a jucătorilor pe teren pentru o pură apărare. Și iată cum, la unele echipe, fotbalul s-a transformat într-un sistem pur defensiv, cu sarcini precise, puse chiar sub clauza scoaterii din formație a jucătorilor care nu-l respectau. Anul 1962 a fost cel mai trist pentru fotbal și **Gabriel Hanot**, ca și alți mari specialiști, a dat semnalul de alarmă, mai ales că și Brazilia, pînă atunci port-stegar de fantezie, libertate pentru creație și stil, se aplatizase, strălucind doar prin raza cîtorva stele ca **Amarildo** și **Garrincha**. Dar paharul nu se umpluse, căci prea puțini înțeleseseră sensul acelui C.M., desfășurat sub concepția sistemului defensiv. De fapt, aceasta reprezenta pierderea inițiativei jucătorilor și limitarea mișcărilor lor în cîmpul de joc sub teama consemnelor. Cum puteau fi ele însă puse în practică, față de noutatea și neprevăzutul situațiilor dintr-un joc atît de complex, în care 11 parteneri pun celor 11 adversari mereu probleme schimbate, datorită spiritului inventiv al unora? Era o mare eroare, o erezie ucigătoare a personalității jucătorilor. Nu ne miră faptul că ei au ajuns să desfășoare în Chile un joc mecanic, contrar firii umane.

Lucrurile nu s-au oprit aici, în sensul negativ, căci în presa franceză de fotbal (cea mai larg răspîndită în lume), se dezbăteau toate problemele fotbalului prin prisma sistemelor. O veritabilă ceartă, din care nu au lipsit chiar reproșurile „tari", s-a iscat între partizanii celor două mari sisteme: „linia" și „betonul". Prima exprima sistemul 4—2—4, în stilul Anderlecht (la ofsaid) sau brazilian (cu acoperire pe fază), cea de a doua, „betonul" lui Herrera. Se căuta întărirea convingerilor că numai un anumit sistem poate aduce succesul, creîndu-se astfel o atmosferă de panică între antrenori și jucători.

Cînd C.M. din Anglia se apropia de scadență, majoritatea comentatorilor europeni, prinși în această atmosferă, se întrebau public: Ce sistem va practica fiecare echipă participantă? Care sistem va învinge? Auzeam pretutindeni vorbindu-se că Brazilia va veni cu un nou sistem care va pune la pămînt toate echipele. Mulți dintre aceștia susțineau că Anglia va juca 4—2—4, Portugalia la fel, R.F.G.-ul idem. S-au creat din nou două tabere, fiecare luînd partea sistemului favorit. Din fericire, la noi această boală a ereziei sistemelor nu a avut o prea mare extindere, căci Franța și alte țări, în care ea a bîntuit endemic, au plătit scump. Să ne amintim de felul rigid în care a jucat echipa Franței, deși a aplicat ambele sisteme; la fel cea a Braziliei.

Atît de departe ajunsese în Franța obsesia sistemului, încît în ultima vreme s-a născut, cum era și firesc, o puternică reacție împotriva lui. Redăm cîteva spicuiri din presa de specialitate (L'Equipe, France Football) căci sînt grăitoare și putem învăța multe din ele.

„Teoria sistemelor duce la aiureală. Trebuie să fim contra teoriei sistemelor, fie că-i vorba de WM, de 4—2—4, de „beton" sau altele. Se impune o primă măsură, de însănătoșire. Trebuie să se înceteze cu risipa de hîrtie pentru a ne acoperi golurile".

„Umpleți hîrtiile cu gînduri sau poezie. Umpleți terenul cu... joc. Jucătorii fac fotbalul. Să trăiască fotbalistul-om. Un fotbalist este în esență un caracter. În englezește aceasta înseamnă o personalitate. În ziua în care fotbalul francez va scăpa de scolasticism, în ziua în care, independent de sistem, el va inventa mulți ca Johnston *), ca Bradbrok *) și ca Sis Sons *), vom avea, poate, la Paris, echivalentul lui Westham și chiar al unui Fullham. FOTBALUL NU ESTE UN SPORT COLECTIV, DECÎT ÎN MĂSURA ÎN CARE EL ESTE BOGAT ÎN PERSONALITĂȚI; cînd impunem sistemul, nu facem oameni. Cu oameni și cu geniul lor se va pune la punct în aceeași măsură și colectivul". (Din France Football — articol de fond).

Un cititor, exprimînd opinia publicului spectator, scrie revistei France Football o scrisoare, în care atacă violent sistemul în linie și mai ales jocul la ofsaid. El scrie printre altele: **„Această tactică a ofsaidului se adaugă la cea a sistemelor care ucid, cu încetul, fotbalul. Ea permite fotbaliștilor modești să obțină unele succese".**

„Dar cum vreți atunci să apreciați tehnica, măiestria, sîngele rece, la un apărător, preocupat sistematic doar de a aplica ofsaidul? Tot ceea ce se poate face, scrie în continuare autorul, după ce blamează spiritul defensiv, ca pe o erezie de necrezut, **este de a juca fotbal, normal, natural și fără sisteme".**

În același spirit demn și realist privește problema și **Jacques Ferran**, redactorul-șef al revistei France Football. El scrie într-un articol editorial:

„Noi nu explicăm eșecul lui Guérin prin beton și nici triumful lui Nantes prin apărarea în linie. Acest aspect al fotbalului nu este neglijabil, dar rămîne o chestiune secundară.

Sistemele de joc? Sînt secundare. Alegerea jucătorilor? Și ea secundară. Selecționerii și antrenorii? De asemenea, secundari. Esențialul este punerea în valoare maximă a resurselor jucătorilor noștri".

*) Jucători ai echipei Celtic, care a eliminat pe Nantes în „C.C.E.".

Opiniile antrenorului federal NICOLAE PETRESCU

IEȘIȚI URGENT DIN... OFSAID!

(Urmare din pag. 1)

prompt: nu s-au mai prezentat de loc la muncă, pretinzînd mărirea salariului la „valoarea" lor. E drept, cu cel existent nu mai puteau face față solicitărilor, fiindcă cele două „vedete" își formaseră o suită de amici cu care colindau restaurantele și pe care îi îndestulau în schimbul unor vorbe de duh ce le ungeau sufletul: că au talent cu carul, ba chiar sclipiri de geniu, că se irosesc lîncezind la o echipă modestă, că locul lor ar fi într-un club „superclasă", că trebuie neapărat să părăsească locul și să meargă în întîmpinarea destinului.

Dar, cum sacul mai are și fund, s-au trezit curînd băieții fără nici o lețcaie și fără creditori, fiindcă amabilii prieteni (în astfel de condiții) au dispărut ca prin farmec. Au găsit totuși o ieșire: rezervele părinților. Dar și acestea, exploatate cu brutalitate, s-au epuizat repede.

Mama lui Contor, alarmată de situația mai mult decît îngrijorătoare a fiului ei, și-a „permis" să-l întrebe ce are de gînd. „Fiul rătăcitor" n-a găsit răspuns la o astfel de întrebare, dar a găsit suficientă forță și îndrăzneală (mai există oare astfel de oameni?!) să-i închidă gura cu pumnii.

Faptele lor reprobabile i-au adus din nou în discuția asociației sportive, care a hotărît suspendarea lor din activitatea sportivă pe timp de un an. Dar asta nu poate rezolva impasul moral în care au intrat cei „doi zei". Ei au de dat o grea socoteală pentru comportarea lor. Au de gîndit foarte serios. Trebuie făcuți să vadă că panta pe care au alunecat duce, periculos, la fund. Iar colectivul (atît cel din uzină cît și cel sportiv) are datoria, ca prin forța lui de convingere să le arate adevăratul drum, să-i ajute să-și regăsească echilibrul.

Colegii lor de echipă (muncitori destoinici, sportivi de încredere și cetățeni respectați cum sînt Remus Prodan, Viorel Puie, Nicolae Albu, Viorel Barza) trebuie să-i ajute pe cei doi să iasă urgent din... ofsaid!